

samtidig være rådgivende over for ministeren for forureningsbekæmpelse i alle spørgsmål, der vedrører bekæmpelse af forureningen og skal endvidere bistå andre centrale og lokale myndigheder inden for dette område. Miljøstyrelsen skal med henblik herpå holde sig orienteret om den til enhver tid eksisterende faglige viden på området og om overvejelser, som foregår i andre lande med henblik på bekæmpelse af forureningen.

I det planlægningsarbejde vedrørende den centrale, administrative organisation, som er gået forud for oprettelsen af miljøstyrelsen, har man lagt vægt på at nå frem til en struktur, der muliggør en effektiv indsats på dette område, samtidig med at man har sigtet mod en struktur, der kan løse opgaverne inden for en økonomisk rimelig ramme. Man har i denne forbindelse været opmærksom på, at det sagsområde, som ministeriet for forureningsbekæmpelse skal administrere, efter sin art adskiller sig væsentligt fra mange andre administrative sagsområder. Dette skyldes dels områdets udprægede teknisk-hygieniske karakter, der gør det nødvendigt, at der etableres samarbejde med en lang række forskellige fagområder, dels at der her er tale om problemer, som på den ene eller den anden måde kommer til at berøre praktisk talt alle mennesker i samfundet, eventuelt på meget indgribende måde. Dette gør det nødvendigt, at administrationen opbygges sådan, at der på den ene side skabes realistisk mulighed for en effektiv indsats, men at det på den anden side sikres, at hensynet til borgernes retsbeskyttelse tilgodeses, og at de regler, der kommer til at gælde, administreres på en ligelig og ensartet måde overalt i samfundet.

Man har endelig været opmærksom på, at indsatsen mod forureningen — i hvert fald på en lang række områder — som tidligere nævnt forudsætter et internationalt samarbejde, og at den nationale administration derfor må opbygges således, at den er egnet til på en smidig måde at deltage i et sådant samarbejde, som fremover vil få større og større betydning.

Det har iøvrigt ved planlægningen af den nu valgte struktur for forureningsbekæmpelsens centrale organisation her i landet været en absolut fordel, at man ikke i denne forbindelse har været bundet af allerede eksisterende administrative enheder, hvis struktur der skulle tages hensyn til. Den nye struktur har kunnet planlægges fra grunden under anvendelse af moderne administrative principper.

Medens man således med oprettelsen af ministeriet for forureningsbekæmpelse og senest oprettelsen af miljøstyrelsen med nogen ret vil kunne hævde, at Danmark nu i administrativ henseende har taget et

længt skridt i retning af opfyldelse af forudsætningerne for en effektivisering af forureningsbekæmpelsen og miljøbeskyttelsen i vid forstand, savner man på det lovgivningsmæssige område stadig herhjemme et tilstrækkeligt omfattende og effektivt virkende regelsæt, som grundlag for en samlet indsats mod forureningen.

Ganske vist findes der spredt i en række særlove f. eks. vandforsyningsloven, vandløbsloven, fersk- og saltvandsfiskerilovene samt levnedsmiddelloven bestemmelser, der tager sigte på en begrænsning af forureningen. Endvidere findes der i dag også visse love, hvis hovedsigte er forureningsbekæmpelse, nemlig f. eks. giftloven og bekæmpelsesmiddelloven. Imidlertid må det erkendes, at den overvejende del af forureningsbekæmpelsen her i landet i dag er baseret på bestemmelserne i de lokale sundhedsvedtægter, hvis hjemmelsgrundlag daterer sig tilbage til 1858, nemlig til loven af 12. januar 1858 om tilvejebringelse af sundhedsvedtægter. De nævnte sundhedsvedtægter, der administreres af de lokale sundhedskommissioner, svarer ganske vist på en række punkter som regel til de af indenrigsministeriet udarbejdede normalsundhedsvedtægter, men det har navnlig i de senere år vist sig, at de nævnte vedtægter ikke i tilstrækkeligt omfang kan danne grundlag for en forsvarlig indsats mod forureningen, navnlig den mere alvorlige del af denne.

I erkendelse af denne problematik nedsattes allerede i 1964 under indenrigsministeriet den såkaldte hygiejnekommission (indenrigsministeriets kommission vedr. den offentlige hygiejne m. v.), der fik til opgave at udarbejde forslag dels til en ændret opbygning af det lokale administrationsapparat på dette område, dels til et moderne regelsæt til afløsning af sundhedsvedtægterne, ligesom kommissionen også havde til opgave at fremkomme med forslag til en nyordning af embedslægerens forhold. Kommissionen, der delte sig i et flertal og en række mindretal, afgav sin betænkning (nr. 590/70) i efteråret 1970. Kommissionen fremsatte alternative forslag, herunder et forslag til en lov om hygiejnekommissioner m. v. vedtaget af flertallet i det nedsatte arbejdsudvalg. Det foresloges heri, at de nuværende sundhedskommissioner ophævedes og erstattedes af lokale hygiejnekommissioner med opgaver nogenlunde svarende til de hidtidige sundhedskommissioners, dog således at der som en nydannelse stilledes forslag om oprettelse af kommissioner på regional plan i form af amtshygiejnekommissioner, hvortil skulle knyttes et hygiejnisk sekretariat bestående af sagkyndige. Et mindretal i det nedsatte arbejdsudvalg bestående af kommissionens primær kommunale repræsentanter fremsatte alternerende til